

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Kuchynky a soudců JUDr. Václava Roučky a Mgr. Jaroslava Škopka v právní věci **žalobkyně: LOBBY VARY s.r.o.**, se sídlem Na Výsluní 201/13, Praha 10, *zastoupené Mgr. Michalem Burešem, advokátem v advokátní kanceláři BUREŠ MAGLIA, advokáti s.r.o., se sídlem Bělehradská 1042/14, Karlovy Vary*, proti **žalovanému: Krajský úřad Karlovarského kraje**, se sídlem Závodní 353/88, Karlovy Vary, **za účasti** osoby zúčastněné na řízení: **K.K.**, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 6. 2014, čj. 297/SÚ/14-7,

t a k t o :

I. Rozhodnutí Krajského úřadu Karlovarského kraje ze dne 4. 6. 2014, čj. 297/SÚ/14-7, a rozhodnutí Magistrátu města Karlovy Vary ze dne 20. 12. 2013, sp. zn. SÚ/8330/10/Lu, čj. 16815/SÚ/13, se z r u š u j í a věc se v r a c í k dalšímu řízení žalovanému.

II. Žalovaný je povinen nahradit žalobkyni náklady řízení ve výši 15.342,- Kč k rukám jejího zástupce Mgr. Michala Bureše do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku.

III. Osobě zúčastněné na řízení s e n e p ř i z n á v á právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í

I. Předmět řízení

Žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 4. 6. 2014, čj. 297/SÚ/14-7, Krajský úřad Karlovarského kraje [dále též jen „*krajský úřad*“] zamítl odvolání žalobkyně a potvrdil rozhodnutí Magistrátu města Karlovy Vary [dále též jen „*stavební úřad*“] ze dne 20. 12. 2013, sp. zn. SÚ/8330/10/Lu, čj. 16815/SÚ/13, jímž bylo na žádost žadatele K.K. podle § 79 a 92 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů [dále též jen „*stavební zákon*“], a § 9 vyhlášky č. 503/2006 Sb., o podrobnější úpravě územního řízení, veřejnoprávní smlouvy a územního opatření [dále též jen „*vyhláška č. 503/2006 Sb.*“], rozhodnuto o umístění stavby „Karlovy Vary, Stará Kysibelská - bytový dům Royal Wave“ na pozemcích parc. č. 1058/4, 1060/1 a 1060/2 v k. ú. Drahovice [dále též jen „*stavba*“].

V k. ú. Drahovice je vlastníkem pozemků parc. č. 1058/4, 1060/1 a 1060/2, na nichž byla stavba umístěna, osoba zúčastněná na řízení Karel Král, žalobkyně LOBBY VARY s.r.o. je vlastníkem sousedních pozemků parc. č. 1059/2, 1059/7 a 1059/8, jakož i pozemku parc. č. 1059/4.

II. Předcházející řízení

Dne 28. 5. 2010 podal žadatel K.K. u stavebního úřadu žádost o vydání územního rozhodnutí o umístění stavby bytového domu na pozemcích parc. č. 1060/1 a 1060/2 v k. ú. Drahovice. Dne 17. 3. 2011 pod sp. zn. SÚ/8330/10/Lu-328.3 Magistrát města Karlovy Vary posoudil žádost o vydání rozhodnutí o umístění stavby, kterou dne 28. 5. 2010 podal žadatel K.K., a na základě tohoto posouzení vydal podle § 79 a 92 stavebního zákona a § 9 vyhlášky č. 503/2006 Sb. rozhodnutí o umístění stavby „Karlovy Vary, Stará Kysibelská - bytový dům Royal Wave“ na pozemcích parc. č. 1060/1 a 1060/2 v k. ú. Drahovice, stanovil podmínky pro umístění stavby a zčásti vyhověl a zčásti zamítl námitky účastníka řízení společnosti LOBBY VARY s.r.o. Proti tomuto rozhodnutí stavebního úřadu o umístění stavby se odvolali město Karlovy Vary, M.R. a společnost LOBBY VARY s.r.o. Rozhodnutím ze dne 15. 7. 2011, čj. 688/SÚ/11-3, Krajský úřad Karlovarského kraje rozhodnutí Magistrátu města Karlovy Vary ze dne 17. 3. 2011, sp. zn. SÚ/8330/10/Lu-328.3, zrušil a věc vrátil stavebnímu úřadu k novému projednání.

Dne 8. 2. 2012 podal žadatel K.K. u stavebního úřadu žádost o povolení výjimky z ust. § 25 odst. 4 vyhlášky č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území, ve znění pozdějších předpisů [dále též jen „*vyhláška č. 501/2006 Sb.*“], pro umístění stavby „Karlovy Vary, Stará Kysibelská - bytový dům Royal Wave“ na pozemcích parc. č. 1060/1 a 1060/2 v k. ú. Drahovice. Dne 22. 3. 2012 pod sp. zn. 2137/SÚ/12/Lu, čj. 4003/SÚ/12, Magistrát města Karlovy Vary přezkoumal žádost o výjimku, kterou dne 8. 2. 2012 podal žadatel K.K., a podle § 169 odst. 2, 3 a 5 stavebního zákona povolil výjimku z ust. § 25 odst. 4 vyhlášky č. 501/2006 Sb. pro rozhodování o umístění stavby „Karlovy Vary, Stará Kysibelská - bytový dům Royal Wave“ na pozemcích parc. č. 1060/1 a 1060/2 v k. ú. Drahovice – nemovitostmi dotčenými předmětnou výjimkou jsou mj. pozemky parc. č. 1059/7 a 1059/8 v tomtéž katastrálním území. Proti tomuto rozhodnutí stavebního úřadu o povolení výjimky z ust. § 25 odst. 4 vyhlášky č. 501/2006 Sb. se odvolala společnost LOBBY VARY s.r.o. Rozhodnutím ze dne 27. 7. 2012, čj. 603/SÚ/12-3, Krajský úřad Karlovarského kraje rozhodnutí Magistrátu města Karlovy Vary ze dne 22. 3. 2012 pod sp. zn. 2137/SÚ/12/Lu, čj. 4003/SÚ/12, zrušil a věc vrátil stavebnímu úřadu k novému projednání.

Dne 22. 11. 2012 pod sp. zn. 2137/SÚ/12/Lu, čj. 17328/SÚ/12, Magistrát města Karlovy Vary opětovně přezkoumal žádost o výjimku, kterou dne 8. 2. 2012 podal žadatel K.K., a podle § 169 odst. 2, 3 a 5 stavebního zákona povolil výjimku z ust. § 25 odst. 4 vyhlášky č. 501/2006 Sb. pro rozhodování o umístění stavby „Karlovy Vary, Stará Kysibelská - bytový dům Royal Wave“ na pozemcích parc. č. 1060/1 a 1060/2 v k. ú. Drahovice – nemovitostmi dotčenými předmětnou výjimkou jsou mj. pozemky parc. č. 1059/7 a 1059/8 v tomtéž katastrálním území. I proti tomuto rozhodnutí stavebního úřadu o povolení výjimky z ust. § 25 odst. 4 vyhlášky č. 501/2006 Sb. se společnost LOBBY VARY s.r.o. odvolala. Rozhodnutím ze dne 20. 3. 2013, čj. 112/SÚ/13-5, Krajský úřad Karlovarského kraje odvolání společnosti LOBBY VARY s.r.o. zamítl a rozhodnutí Magistrátu města Karlovy Vary ze dne 22. 11. 2012, sp. zn. 2137/SÚ/12/Lu, čj. 17328/SÚ/12, potvrdil. Proti tomuto rozhodnutí krajského úřadu podala společnost LOBBY VARY s.r.o. žalobu, jež byla u zdejšího soudu vedena pod sp. zn. 30A 34/2013 a jež byla dne 31. 7. 2014 pod čj. 30A 34/2013-57 odmítnuta z toho důvodu, že soudní přezkum je tu umožněn až v rámci konečného rozhodnutí podle § 75 odst. 2 s. ř. s. (tj. v rámci rozhodnutí o umístění stavby).

Dne 20. 12. 2013 pod sp. zn. SÚ/8330/10/Lu, čj. 16815/SÚ/13, Magistrát města Karlovy Vary opětovně posoudil žádost o vydání rozhodnutí o umístění stavby, kterou dne 28. 5. 2010 podal žadatel K.K., a na základě tohoto posouzení vydal podle § 79 a 92 stavebního zákona a § 9 vyhlášky č. 503/2006 Sb. rozhodnutí o umístění stavby „Karlovy Vary, Stará Kysibelská - bytový dům Royal Wave“ na pozemcích parc. č. 1058/4, 1060/1 a 1060/2 v k. ú. Drahovice, stanovil podmínky pro umístění stavby a zčásti vyhověl a zčásti zamítl námitky účastníků řízení společnosti LOBBY VARY s.r.o. a M.R. Proti tomuto rozhodnutí stavebního úřadu o umístění stavby se odvolala společnost LOBBY VARY s.r.o. Rozhodnutím ze dne 4. 6. 2014, čj. 297/SÚ/14-7, Krajský úřad Karlovarského kraje odvolání společnosti LOBBY VARY s.r.o. zamítl a rozhodnutí Magistrátu města Karlovy Vary ze dne 20. 12. 2013, sp. zn. SÚ/8330/10/Lu, čj. 16815/SÚ/13, potvrdil. Proti tomuto rozhodnutí krajského úřadu podala společnost LOBBY VARY s.r.o. žalobu, jež je u zdejšího soudu vedena pod sp. zn. 30A 92/2014 a o níž se aktuálně rozhoduje.

III. Žalobní body

V žalobě žalobce uplatňuje námitky proti rozhodnutí o povolení výjimky ze vzájemných odstupových vzdáleností, a to v bodě 3 *Odstupy a výjimka z Vyhlášky 501* (str. 7 až 10 žaloby), a proti rozhodnutí o umístění předmětné stavby, a to v bodech 1 *Rozpor se závaznými limity územního plánu* (str. 4 až 6 žaloby), 2 *Vzdálenost průčelí budov* (str. 6 a 7 žaloby), 4 *Požárně nebezpečný prostor* (str. 10 žaloby) a 5 *Vyjádření dotčených orgánů* (str. 10 žaloby). V podrobnostech se odkazuje na žalobu samotnou.

IV. Vyjádření žalovaného správního orgánu

Soud zde odkazuje na písemné vyjádření Krajského úřadu Karlovarského kraje k žalobě ze dne 29. 10. 2014, čj. 892/SÚ/14-4.

V. Argumentace soudu

Ú v o d

V přezkoumávané věci správní orgány nejprve povolily výjimku z ust. § 25 odst. 4 vyhlášky č. 501/2006 Sb. (rozhodnutí Magistrátu města Karlovy Vary ze dne 22. 11. 2012, sp. zn. 2137/SÚ/12/Lu, čj. 17328/SÚ/12, ve spojení s rozhodnutím Krajského úřadu Karlovarského kraje ze dne 20. 3. 2013, čj. 112/SÚ/13-5) a poté vyhověly žádosti žadatele K.K. o umístění předmětné stavby (rozhodnutí Magistrátu města Karlovy Vary ze dne 20. 12. 2013, sp. zn. SÚ/8330/10/Lu, čj. 16815/SÚ/13, ve spojení s rozhodnutím Krajského úřadu Karlovarského kraje ze dne 4. 6. 2014, čj. 297/SÚ/14-7).

V minulosti nebyla soudní praxe zajedno, zda rozhodnutí o výjimce z obecných požadavků na využívání území je či není samostatně přezkoumatelné. O sjednocení rozcházející se praxe se zasloužil až rozšířený senát Nejvyššího správního soudu rozsudkem ze dne 30. 7. 2013, čj. 8 As 8/2011-66, publikovaným pod č. 2908/2013 Sb. NSS. V intencích názorů vyslovených v tomto rozsudku došel zdejší soud k závěru, že v daném případě je rozhodnutí o výjimce z obecných požadavků na využívání území přezkoumatelné až v režimu § 75 odst. 2 s. ř. s., tj. v rámci řízení o žalobě proti rozhodnutí o umístění stavby (blíže viz usnesení ze dne 31. 7. 2014, čj. 30A 34/2013-57).

Soud se tedy bude přezkoumávanou věcí zabývat v pořadí 1. výjimka ze vzájemných odstupů staveb a 2. umístění stavby.

V.1 Výjimka ze vzájemných odstupů staveb

Soud se tu musel soustředit na samotnou přezkoumatelnost rozhodnutí o povolení výjimky z ust. § 25 odst. 4 vyhlášky č. 501/2006 Sb.

Žadatel K.K. požádal o povolení výjimky z ust. § 25 odst. 4 vyhlášky č. 501/2006 Sb. podáním nedatovaným a doručeným stavebnímu úřadu dne 8. 2. 2012. Přílohami žádosti samé zřejmě jsou zdůvodnění žádosti datované dne 20. 1. 2012 a tři výkresy: koordinační situace, diagram zastínění a řez podélný (ve spisovém přehledu je jen lakonicky konstatováno: „celá složka“).

K bodu „popis výjimky, o jejíž povolení se žádá“, žadatel v žádosti uvedl: „*odstupové vzdálenosti na základě sklopených fasád navrhované stavby a staveb stávajících - sousedních*“. Ohledně toho, z jakých vzájemných odstupů staveb žadatel výjimku žádá, nebylo vyjeveno nic ani v žádosti a jejích pravděpodobných přílohách a nebylo to upřesněno ani v průběhu správního řízení o žádosti o povolení výjimky z ust. § 25 odst. 4 vyhlášky č. 501/2006 Sb.

Podle § 37 odst. 2 věty první správního řádu z podání musí být patrné, kdo je činí, které věci se týká a co se navrhuje. Podle § 45 odst. 1 věty první tohoto zákona žádost musí mít náležitosti uvedené v § 37 odst. 2 a musí z ní být patrné, co žadatel žádá nebo čeho se domáhá.

Pod dikcí „co žadatel žádá“ si zdejší soud představuje návrh úplný a dostatečně určitý a srozumitelný. Nejsou-li náležitosti žádosti nebo některé z nich přesně a jednoznačně

vyjádřeny z hlediska jejich obsahu (z hlediska toho, jak mají být po stránce obsahové v souladu s právními předpisy uvedeny), je žádost neurčitá. S těmito požadavky žadatelovo vymezení „odstupové vzdálenosti na základě sklopených fasád navrhované stavby a staveb stávajících - sousedních“ evidentně nekoresponduje.

I pro správní řízení zahajované na žádost účastníka řízení se lze přiměřeně inspirovat tímto názorem Ústavního soudu: „... je nesprávným podáním takové podání, které sice má všechny náležitosti, avšak tyto náležitosti nebo některé z nich jsou uvedeny nepřesně, neurčitě nebo nesrozumitelně. Údaj o tom, čeho se žalobce domáhá (žalobní petit), je nesprávný tehdy, pokud vymezení práv a jim odpovídajících povinností v něm obsažené je nepřesné, neurčitě nebo nesrozumitelné, takže převzetí takového petitu do výroku soudního rozhodnutí by mělo za následek, že by rozhodnutí nebylo po stránce materiální vykonatelné.“ (nález ze dne 26. 3. 2002, sp. zn. I. ÚS 352/2000).

V řízení před správními orgány tedy žadatel K.K. nespecifikoval, co konkrétně má být předmětem řízení o povolení výjimky, a správní orgány jej k takovéto specifikaci ani nevyzvaly (§ 45 odst. 2 správního řádu).

Výroková část rozhodnutí o povolení výjimky zní:

„Úřad územního plánování a stavební úřad Magistrátu města Karlovy Vary (dále jen „stavební úřad“), jako stavební úřad příslušný podle § 13 odst. 1 písm. e) a § 169 odst. 3 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“), přezkoumal žádost o výjimku o obecných požadavcích na využívání území, kterou dne 8. 2. 2012 podal

K.K., nar. ..., ...,

kterého zastupuje Ing. P.B., ...,

(dále jen „žadatel“), a podle § 169 odst. 2, 3 a 5 stavebního zákona

p o v o l u j e

výjimku z ustanovení § 25 odst. 4 vyhlášky č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území, ve znění pozdějších předpisů pro rozhodování o umístění stavby:

„Karlovy Vary, Stará Kysibelská - bytový dům Royal Wave“

(dále jen „stavba“) na pozemku parc. č. 1060/1, 1060/2 v katastrálním území Drahotice, nemovitosti dotčené předmětnou výjimkou parc. č. 1059/7, 1059/8, 1064, 1065, 1066, 1067, 1068, 1069, 1070, 1071, 1072, 1073, 1074, 1075 v katastrálním území Drahotice (dále je „výjimka“).

Popis výjimky:

Ustanovení § 25 odst. 4 vyhlášky č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území, ve znění pozdějších předpisů, definuje, že jsou-li v některé z protilehlých stěn sousedících staveb pro bydlení okna obytných místností, musí být odstup staveb roven alespoň výšce vyšší z protilehlých stěn, s výjimkou vzájemných odstupů staveb rodinných domů podle odstavce 2. Uvedené odstupy mezi stavbami pro bydlení neplatí pro jednotlivé stavby umístované v prolukách. Obdobně se určují odstupy od staveb nebytových.

Z koordinační situace staveb umístěných na pozemcích parc. č. 1060/1, 1060/2 v katastrálním území Drahotice vyplývá, že navrhované stavby bytových domů svými protilehlými stěnami (tj. svými sklopenými fasádami) zasahují na nemovitosti nalézající se na parc. č. 1059/7,

1059/8, 1064, 1065, 1066, 1067, 1068, 1069, 1070, 1071, 1072, 1073, 1074, 1075 v katastrálním území Drahovice.

Na nemovitosti parc. č. 1067 - 1075 v k. ú. Drahovice (garáže) zasahuje navrhovaný bytový dům „B“ protilehlou stěnou celou svojí plochou. Na nemovitosti parc. č. 1066, 1065, 1064 v k. ú. Drahovice (garáže) zasahuje navrhovaný bytový dům „B“ svojí protilehlou stěnou do vzdáleností 3,9 m. Navrhovaný bytový dům „B“ svojí protilehlou stěnou zasahuje na nemovitost parc. č. 1059/8 (průmyslový objekt) v k. ú. Drahovice plochou 307,47 m². Navrhované bytové domy „A a B“ svojí protilehlou stěnou zasahují na nemovitost parc. č. 1059/7 (průmyslový objekt) v k. ú. Drahovice plochou 46,64 m².“.

K tomu soud uvádí, že v § 25 vyhlášky č. 501/2006 Sb. jsou upraveny vzájemné odstupy staveb. Ve smyslu § 26 této vyhlášky je za podmínek stanovených v § 169 stavebního zákona možná výjimka z ustanovení § 25 odst. 2 až 7. Podle § 25 odst. 4 uvedené vyhlášky (ve znění účinném od 26. 8. 2009) jsou-li v některé z protilehlých stěn sousedících staveb pro bydlení okna obytných místností, musí být odstup staveb roven alespoň výšce vyšší z protilehlých stěn, s výjimkou vzájemných odstupů staveb rodinných domů podle odstavce 2. Uvedené odstupy mezi stavbami pro bydlení neplatí pro jednotlivé stavby umístované v prolukách. Obdobně se určují odstupy od staveb nebytových.

Z těchto ustanovení plyne, že v řízení o povolení výjimky z ust. § 25 vyhlášky č. 501/2006 Sb. se posuzuje splnění podmínek výjimky ze stanovených vzájemných odstupů staveb. Vyhláška č. 501/2006 Sb. upravuje minimální odstupy staveb („nesmí být menší než“, „musí být roven alespoň“ či „musí být nejméně“). Ust. § 25 odst. 4 této vyhlášky se týká odstupů staveb pro bydlení (věta první) a odstupů od staveb nebytových (věta třetí). Výjimka z ust. § 25 odst. 4 uvedené vyhlášky tedy znamená povolení zmenšení stanovených vzájemných odstupů staveb, a to podle věty první odstupů staveb pro bydlení a podle věty třetí odstupů od staveb nebytových. Řešení otázky, která je předmětem takového řízení (§ 68 odst. 2 věta první správního řádu), by proto mohlo mít zhruba tuto podobu: Odstup stavby A od stavby B se snižuje na tolik a tolik metrů.

Z výrokové části rozhodnutí Magistrátu města Karlovy Vary ze dne 22. 11. 2012, sp. zn. 2137/SÚ/12/Lu, čj. 17328/SÚ/12, v němž má jít o povolení výjimky z ust. § 25 odst. 4 vyhlášky č. 501/2006 Sb., se však, jak patrně z rozsáhlé citace, nelze ani náznakem dozvědět, o jakou délku či délky byly stanovené minimální vzájemné odstupy staveb (rovné alespoň výšce vyšší z protilehlých stěn) výjimečně dále zmenšeny; v tomto ohledu se nic potřebného nedá zjistit ani z odůvodnění předmětného rozhodnutí stavebního úřadu a ani z rozhodnutí Krajského úřadu Karlovarského kraje ze dne 20. 3. 2013, čj. 112/SÚ/13-5, jímž bylo rozhodnutí Magistrátu města Karlovy Vary ze dne 22. 11. 2012, sp. zn. 2137/SÚ/12/Lu, čj. 17328/SÚ/12, potvrzeno.

Z uvedených důvodů je rozhodnutí stavebního úřadu o povolení výjimky z ust. § 25 odst. 4 vyhlášky č. 501/2006 Sb. zatíženo nepřezkoumatelností spočívající v nesrozumitelnosti [§ 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.]. Magistrát města Karlovy Vary tak pochybil, neboť vydal nesrozumitelné rozhodnutí (ze dne 22. 11. 2012, sp. zn. 2137/SÚ/12/Lu, čj. 17328/SÚ/12), a Krajský úřad Karlovarského kraje pochybil, poněvadž nesrozumitelné rozhodnutí správního orgánu prvního stupně nezrušil a věc nevrátil stavebnímu úřadu

k (dalšímu) novému projednání (rozhodnutí ze dne 20. 3. 2013, čj. 112/SÚ/13-5). Žalobními body týkajícími se výjimky ze vzájemných odstupů staveb se zdejší soud v rámci této žaloby zabývat už nebude, jelikož, jak judikoval Nejvyšší správní soud, „*pokud soud dospěl k závěru o nepřezkoumatelnosti rozhodnutí [§ 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.], uvede pouze důvody, v nichž tuto nepřezkoumatelnost spatřuje; další žalobní námitky již nepřezkoumává*“ (rozsudek ze dne 8. 3. 2005, čj. 3 As 6/2004-105, publikovaný pod č. 617/2005 Sb. NSS).

V.2 Umístění stavby

Rozhodnutí o povolení výjimky z ust. § 25 odst. 4 vyhlášky č. 501/2006 Sb. bylo závazným podkladem přezkoumávaného rozhodnutí o umístění předmětné stavby (srov. rozhodnutí Magistrátu města Karlovy Vary ze dne 20. 12. 2013, sp. zn. SÚ/8330/10/Lu, čj. 16815/SÚ/13, např. str. 17, 21 a 22 a 24, a rozhodnutí Krajského úřadu Karlovarského kraje ze dne 4. 6. 2014, čj. 297/SÚ/14-7, str. 11).

Jelikož aktuálně není zřejmé, jak bude znovu rozhodnuto o žádosti žadatele K.K. o povolení výjimky ze vzájemných odstupů staveb a jaký dopad bude mít toto nové rozhodnutí na jeho záměr na pozemcích parc. č. 1058/4, 1060/1 a 1060/2 v k. ú. Drahovice, nemá soud racionálního důvodu, aby se zabýval žalobcovými námitkami č. 1, 2 a 4 týkajícími se stavby „Karlovy Vary, Stará Kysibelská - bytový dům Royal Wave“ dle stávající dokumentace, umístěné zrušovaným rozhodnutím Magistrátu města Karlovy Vary ve spojení se zrušovaným potvrzujícím rozhodnutím Krajského úřadu Karlovarského kraje.

K žalobnímu bodu č. 5 možno podotknout, že podkladová rozhodnutí a vyjádření dotčených orgánů se musí vztahovat k posuzovanému záměru a nesmí být v rozporu s právními předpisy. Jejich „stáří“ samo o sobě nezakládá nezákonnost finálního rozhodnutí (v tomto případě: rozhodnutí o umístění stavby). Přezkoumávání i těchto úkonů ovšem lze, nestanoví-li zákon nebo ustálená soudní praxe jinak, provést (jenom) na základě dostatečně konkrétních žalobních bodů [§ 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s.].

Z á v ě r

Soud tedy došel k názoru, že rozhodnutí o povolení výjimky z ust. § 25 odst. 4 vyhlášky č. 501/2006 Sb. je nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost a že tím, že toto nesrozumitelné rozhodnutí o povolení výjimky vzaly za závazný podklad rozhodnutí o umístění předmětné stavby, se správní orgány dopustily takového podstatného porušení ustanovení o řízení před nimi, že to mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí o umístění stavby samotné [§ 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s.].

Ohledně závěrů, které je možno z předestřeného poznání vyvodit, je třeba vycházet z ustálených právních názorů vyslovených Nejvyšším správním soudem.

Je skutečností, že žaloba je taková, jaká je, a že žalobce se v právě posuzované žalobě výslovně domáhal zrušení toliko rozhodnutí Krajského úřadu Karlovarského kraje ze dne 4. 6. 2014, čj. 297/SÚ/14-7 (ke str. 3 vyjádření žalovaného správního orgánu k žalobě).

K mezím soudního přezkumu vydal kasační soud zejména toto sjednocující stanovisko: „*Krajský soud je oprávněn zrušit rozhodnutí správního orgánu pro vady řízení, byť by nebyly žalobcem výslovně namítány, pokud tyto vady brání přezkoumání rozhodnutí v rozsahu žalobních bodů.*“ (usnesení rozšířeného senátu ze dne 8. 3. 2011, čj. 7 Azs 79/2009-84, publikované pod č. 2288/2011 Sb. NSS).

Podle § 78 odst. 3 s. ř. s. zrušuje-li soud rozhodnutí, podle okolností může zrušit i rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které mu předcházelo. Tomuto ustanovení rozumí zdejší soud tak, že jsou-li pro to důvody, je krajský soud oprávněn zrušit také prvostupňové rozhodnutí správního orgánu, ať už to žalobce explicitně požaduje nebo ne (*in concreto*: rozhodnutí Magistrátu města Karlovy Vary ze dne 20. 12. 2013, sp. zn. SÚ/8330/10/Lu, čj. 16815/SÚ/13).

Podle § 75 odst. 2 věty druhé s. ř. s. byl-li závazným podkladem přezkoumávaného rozhodnutí jiný úkon správního orgánu, přezkoumá soud k žalobní námitce také jeho zákonnost, není-li jím sám vázán a neumožňuje-li tento zákon žalobci napadnout takový úkon samostatnou žalobou ve správním soudnictví. Z tohoto ustanovení plyne, že soud je oprávněn přezkoumat zákonnost podkladového úkonu správního orgánu, není z něj však zcela zřejmé, zda je soud oprávněn jej také zrušit. Zákonodárce v tomto ani jiném ustanovení jednoznačně nevyjevil, jak má soud postupovat v případě, že závazný podklad přezkoumávaného rozhodnutí (jímž není soud vázán a jež nemůže žalobce napadnout samostatnou žalobou) shledá nezákonným. K této otázce se vyjádřil až Nejvyšší správní soud, a to takto: „*Ustanovení § 75 odst. 2 s. ř. s. umožňuje soudům ve správním soudnictví přezkoumávat zákonnost subsumovaných správních aktů; toto ustanovení však nezakládá pravomoc správních soudů takové akty zrušovat. Měla-li zjištěná nezákonnost subsumovaného aktu vliv na zákonnost žalobou napadeného aktu finálního, zruší soud tento finální akt a s nezákonností subsumovaného aktu se vypořádá v odůvodnění svého rozsudku.*“ (rozsudek ze dne 29. 6. 2007, čj. 4 As 37/2005-83, publikovaný pod č. 1324/2007 Sb. NSS).

Lze tak shrnout, že i když to žalobce explicitně neuplatňuje či nepožaduje, je krajský soud oprávněn shledat nepřezkoumatelnost rozhodnutí spočívající v nesrozumitelnosti a zrušit i rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které mu (bezprostředně) předcházelo, nemůže však zrušit závazný podklad přezkoumávaného rozhodnutí (v prvním ani druhém stupni) a vypořádává se s ním jen v odůvodnění rozsudku rušícího finální rozhodnutí (ve druhém a podle okolností také prvním stupni). Jelikož v předmětné věci se správní orgány dopustily výše specifikovaného podstatného porušení ustanovení o řízení před nimi, že to mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí o umístění stavby samotné, soud, při vědomí si takto specifikovaných mantinelů, bez jednání pro vady řízení podle § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s. zrušil napadené rozhodnutí o umístění stavby a z téhož důvodu podle § 78 odst. 3 s. ř. s. zrušil i rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které mu bezprostředně předcházelo. S nezákonností podkladového rozhodnutí o povolení výjimky z ust. § 25 odst. 4 vyhlášky č. 501/2006 Sb. se soud vypořádal v části V.1 odůvodnění tohoto rozsudku. Současně soud podle § 78 odst. 4 s. ř. s. vyslovil, že věc se vrací k dalšímu řízení žalovanému.

Za potřebné považuje soud dodat ještě to, že od správního orgánu, který vydává rozhodnutí o žádosti o povolení předmětné výjimky ze vzájemných odstupových vzdáleností,

požaduje, aby je vydal v souladu s právními předpisy, rozhodně mu však nepředepisuje, aby vydal rozhodnutí toho kterého obsahu.

Právním názorem, který soud vyslovil ve zrušujícím rozsudku, je správní orgán v dalším řízení vázán (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).

VI. Náklady řízení

Žalobce, který měl ve věci plný úspěch, má podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. proti žalovanému správnímu orgánu, který ve věci úspěch neměl, právo na náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení před soudem v celkové výši **15.342,- Kč**, skládající se ze zaplaceného soudního poplatku za žalobu ve výši 3.000,- Kč a z odměny advokáta za tři úkony právní služby po 3.100,- Kč podle § 7, § 9 odst. 4 písm. d) a § 11 odst. 1 písm. a) a d) advokátního tarifu (9.300,- + DPH = 11.253,- Kč) a z náhrady hotových výdajů – výdajů na vnitrostátní poštovné, místní hovorné a přepravné za tři úkony právní služby po 300,- Kč podle § 13 odst. 1 a 3 advokátního tarifu (900,- + DPH = 1.089,- Kč). Za úkony právní služby podle § 11 odst. 1 advokátního tarifu se považují 1) převzetí a příprava zastoupení, 2) žaloba a 3) vyjádření žalobce ze dne 3. 3. 2015. Ke splnění povinnosti nahradit náklady řízení bylo žalovanému určeno platební místo podle § 149 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s. a stanovena parčíková lhůta podle § 160 odst. 1 části věty za středníkem o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s. (s přihlédnutím k možnostem žalovaného tuto platbu realizovat).

Náhrada nákladů řízení osobám zúčastněným na řízení se řídí ust. § 60 odst. 5 s. ř. s., podle něhož má tato osoba právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil [věta první], z důvodů zvláštního zřetele hodných může jí soud na návrh přiznat právo na náhradu dalších nákladů řízení [věta druhá]. V přezkoumávané věci soud osobě zúčastněné na řízení žádnou povinnost neuložil, jen jí umožnil realizaci jejích práv. Současně osoba zúčastněná na řízení netvrdila a ani soud z povinnosti úřední v daném případě neshledal žádné důvody hodné zvláštního zřetele. Vzhledem k tomu bylo rozhodnuto, že tato osoba nemá na náhradu nákladů řízení právo.

P o u č e n í : *Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost do dvou týdnů po jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.*

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Plzni dne 31. srpna 2015

JUDr. PhDr. Petr KUCHYNKA, Ph.D., v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Helena Kovářiková